

ร่างพระราชบัญญัติบำนาญแห่งชาติและสวัสดิการผู้สูงอายุ พ.ศ.
(คุณหญิงสุภารัตน์ เกษราพันธุ์ กับผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 11,856 คน เป็นผู้เสนอ)

☒ เป็นร่างการเงิน

☐ ไม่เป็นร่างการเงิน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยผู้สูงอายุ โดยยกเลิกพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2553 และฉบับที่ 3 พ.ศ. 2560

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หมวด 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย มาตรา 48 วรรคสอง กำหนดให้บุคคลซึ่งมีอายุเกินหกสิบปีและไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพ และบุคคลผู้ยากไร้ย่อมมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ และปัจจุบันผู้สูงอายุได้รับเบี้ยยังชีพและความช่วยเหลือด้านต่าง ๆ จากรัฐในรูปของการสงเคราะห์แต่ยังไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายขั้นต่ำเพื่อการยังชีพเพราะจำนวนเงินช่วยเหลือดังกล่าวยังต่ำกว่าเส้นแบ่งความยากจนอย่างมาก สมควรสร้างกลไกที่จะเป็นเครื่องมือในการประกันรายได้ขั้นต่ำอันเพียงพอแก่การยังชีพของผู้สูงอายุ โดยการวางระบบบำนาญแห่งชาติและสวัสดิการความช่วยเหลือผู้สูงอายุเพื่อให้ผู้สูงอายุมีรายได้จำนวนสามพันบาทต่อเดือนต่อคน อันเป็นจำนวนที่เหมาะสมตามเส้นแบ่งความยากจนที่สภาพพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติประกาศ และความช่วยเหลือด้านอื่น ๆ อันเป็นสิทธิพึงมีของผู้สูงอายุ และเป็นการสร้างพื้นฐานที่สำคัญทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศสืบไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญโดยสรุป : กำหนดคำนิยาม “ผู้สูงอายุ” “บำนาญแห่งชาติ” “กองทุน” “คณะกรรมการ” และ “รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ” และกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รักษาการตามพระราชบัญญัติ กำหนดให้รัฐต้องจัดให้มีบำนาญแห่งชาติเพื่อเป็นหลักประกันรายได้ที่เพียงพอให้แก่ผู้สูงอายุ การให้รัฐต้องให้ความช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งต้องให้ความคุ้มครอง ส่งเสริม และสนับสนุนเพื่อให้การใช้ชีวิตของผู้สูงอายุเป็นไปอย่างมีคุณภาพ สิทธิผู้สูงอายุในการได้รับบำนาญแห่งชาติและความช่วยเหลือสวัสดิการจากรัฐ โดยกำหนดให้ผู้สูงอายุได้รับบำนาญจำนวนสามพันบาทต่อเดือนต่อคน การได้รับเบี้ยความพิการหรือบำนาญชราภาพสามารถรับบำนาญแห่งชาติอีกได้ การยกเลิกสิทธิการได้รับบำนาญตามกฎหมายอื่นเพื่อรับบำนาญแห่งชาติจำนวนเงินตามกฎหมายอื่นจะถูกโอนมาเป็นของกองทุนผู้สูงอายุตามกฎหมายนี้ และการปรับอัตราบำนาญแห่งชาติควรพิจารณาเพื่อปรับปรุงทุกสามปี กำหนดให้กองทุนผู้สูงอายุ รายได้เงินและทรัพย์สินต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 มาเป็นของกองทุนตามกฎหมายนี้

กำหนดโทษปรับหากผู้มีหน้าที่เสียภาษีสรรพสามิตไม่ส่งเงินบำรุงเข้ากองทุนหรือส่งไม่ครบ และให้ผู้บริจาคเงินหรือทรัพย์สินให้แก่กองทุนหรือผู้อุปการะผู้สูงอายุมีสิทธิได้รับลดหย่อนภาษี กำหนดให้มีคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ การให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุน และหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารกองทุน

ผู้ที่เกี่ยวข้อง

1. ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

- 1.1 กระทรวงการคลัง
- 1.2 กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

2. ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม

- 2.1 กระทรวงมหาดไทย
- 2.2 กระทรวงสาธารณสุข
- 2.3 กรุงเทพมหานคร
- 2.4 สำนักงานประมาณ
- 2.5 สำนักงานสภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- 2.6 สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์
- 2.7 สภาภาษีไทย
- 2.8 กองทุนประกันสังคม
- 2.9 กองทุนการออมแห่งชาติ

3. ผู้ที่เกี่ยวข้องทั่วไป

- ประชาชน

ประเด็นเพื่อรับฟังความคิดเห็น

- 1. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดคำนิยาม “ผู้สูงอายุ” “บำนาญแห่งชาติ” “กองทุน” “คณะกรรมการ” และ “รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ” และกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รักษาการตามพระราชบัญญัติ
- 2. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดเกี่ยวกับการให้รัฐต้องจัดให้มีบำนาญแห่งชาติเพื่อเป็นหลักประกันรายได้ที่เพียงพอให้แก่ผู้สูงอายุ การให้รัฐต้องให้ความช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งต้องให้ความคุ้มครอง ส่งเสริม และสนับสนุนเพื่อให้การใช้ชีวิตของผู้สูงอายุเป็นไปอย่างมีคุณภาพ
- 3. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดเกี่ยวกับสิทธิผู้สูงอายุในการได้รับบำนาญแห่งชาติและความช่วยเหลือสวัสดิการจากรัฐ การให้ผู้สูงอายุได้รับบำนาญจำนวนสามพันบาทต่อเดือนต่อคน การได้รับเบี้ยความพิการหรือบำนาญชราภาพสามารถรับบำนาญแห่งชาติอีกได้ การยกเลิกสิทธิการได้รับ

บำนาญตามกฎหมายอื่นเพื่อรับบำนาญแห่งชาติจำนวนเงินตามกฎหมายอื่นจะถูกโอนมาเป็นของกองทุนผู้สูงอายุตามกฎหมายนี้ และการปรับอัตราบำนาญแห่งชาติควรพิจารณาเพื่อปรับปรุงทุกสามปี

4. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดเกี่ยวกับกองทุนผู้สูงอายุ การให้กองทุนผู้สูงอายุรายได้ เงินและทรัพย์สินต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 มาเป็นของกองทุนตามกฎหมายนี้ การกำหนดโทษปรับหากผู้มีหน้าที่เสียภาษีสรรพสามิตไม่ส่งเงินบำรุงเข้ากองทุนหรือส่งไม่ครบ และการให้ผู้บริจาคเงินหรือทรัพย์สินให้แก่กองทุนหรือผู้อุปการะผู้สูงอายุมีสิทธิได้รับลดหย่อนภาษี

5. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดเกี่ยวกับการควบคุมและการบริหาร การให้มีคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ การให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุน และหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารกองทุน

6. ท่านเห็นว่ากฎหมายว่าด้วยผู้สูงอายุที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน มีปัญหาในทางปฏิบัติหรือไม่ เพียงใด และการเสนอร่างกฎหมายฉบับนี้จะสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้หรือไม่

7. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)
